

Aziz Dostum

Mektubunu aldım ama cevap vermesi ne zor. Çünkü ben tüm yaşantımda, an'ı tahrir dediğim an gelmeden önce hiçbir şey yazamamışım. Buna kimisi sarhoşluk, kimisi de ilham dönemi der. Sen ne dersen de, fakat bil ki mektubuna ancak ^{şimdi} karşılık verme zamanı geldi.

Gitmişsin, dolaşmışsın, gelmişsin. Ne olur, kör olduğu için elinden tutularak kaldırımdan kaldırıma geçirilen kör gibi, bir seferinde de beni beraberinde götürüp getirsen ne kadar sevinirdim. Biliyorum, diyeceksin ki; ben senin hizmetcinmiyim, kendi kendine git. Başüstüne derim ve gidemem. Ne olursun, canımın çektiği gibi yazdığım zaman kızma, darılma, bir daha bana böyle şeyler yazma diye cevap ver, inan ol- sun yazmam. Zâten ben şimdi Halikarnas Balıkcısı Cevad Şakirin bir başka türüsüyüm. Geçenlerde bir gazetede C.Şakirin hayatını okudum, fakat babasını niçin öldürdüğünü öğrenemedim. Sen biliyorsan bana yaz.

Yazmanı istediğim bir şey daha var, sen D.P.ye ne zaman ve nasıl girdin? Bunu bil- hassa yaz. Çünkü dayanılmaz yürek acıları içinde harıl harıl 1946-1950 dönem, ni yazı- yorum. 1946 seçimlerinde adın geçiyor, sen yaz ki, ben de yanlış bir şey yazmayayım.

Bu arada senden bir şey daha soracağım: Haşmet Orbay, Kâzım Orbayın nesi idi? ~~Senin~~ sorduğun soruya gelince: 1950-1954 arası Trabzon Milletvekili olan Ağır Ceza Reisliğinden emekli Salih Esad Alperen, Guruptanı, Meclistemi verdiği ber soru öner- gesi ile Hüket ^{im}ten şunu sormuştu: Fatih Sultan Mehmet Ayasofya ~~Camii~~ ^{Cami} Kilisesini/çe- virdiği zaman yaptığı Vakıfnameye, işbu binayı Cami olmaktan başka bir şekilde kullan- mak isteyenin Allahın lâneti üzerine olsun dediği halde siz bunu nasıl müze yaptınız? Konu bu: fakat yazış yada söyleyiş tam böyle değil. 1950-1954 Meclis tutanaklarının aranmasında bulunabilir, ^{Soru} Gurupta ise nasıl bulunabileceğini bilemiyorum. En iyisi sen orada Vakıfnameyi bulup şartı Vâkıfı öğren.

Bana gelince; davalı kişi, mürafaada korkunç bir rol yaparak ve tüm etkilileri elde ederek, mahk ⁱⁿenin verdiği ayrılma kararını bozdurdu. Kararın benim hayatımda hiç bir değişiklik yapması mümkün değil. Şimdilik Trabzondayım, rahatım ve harıl harıl 9.kitabımı (1946-1950) yazıyorum. ~~Şimdi~~ Ah ne olundu aynı yerde bulunsaydık da bu korkunç bunalım ve acılar içinde yazdıklarımı şöyle bir okuyup gözden geçirsen

ve yahlılıklarım gösterse idin. Ve bu çalışmalarım sırasında en çok zorlandığım husus
fihristin
husus kitaplarımın bir ~~kişinin~~ olmamasıdır. Sana nasıl hak veriyorum şimdi
bir bilsen..

Sonra bir şey geliyor aklıma. Acaba bu hazırlamakta olduğum kitabın önce bir ga-
zete tefrika şeklinde yayımlanması mümkün müdür?

Nerede kalmaya karar verdin diyorsun. Cevap: Şimdilik kitaplarımı da yanıma al-
dığım en ucuz yer olan Trabzonda.. Çünkü ben bilim ve erdemliğin bu ülkedeki en
perişan temsilcisiyim. Benim gelirime razı olarak beni evirip çevirecek bir insana
özellikle İstanbulda rastlamak imkânsız.. İmkânı olsa idi İstanbulda yerleşmeyi
çok isterdim. Bununla beraber kışın yine bir aylığına İstanbula gelmek ve senin
yardımınla kütüphanelerde çalışma imkânını bulmak düşüncesindeyim.

Evet bir kör tasavvur et, karşıdan karşıya geçemiyor. Buna rağmen iki gece
önce ayrılık kararını bozan Yargıtay Dairesi başkan ve üyelerine hakaret sayıla-
bilecek zarif birer bayram tebriki yazdım. Bilinmez, belki de kısa bir süre sonra
hapisde olabilirim. Ama yine de senin dediğin gibi bu bahranı da atlatmaya çalı-
şıyorum. Tanrı yardımcım olsun.

Senin ve Dilhan Hanımın bayramlarınızı kutlar, iyilikler dilerim.

Enfal